

ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΣΑΒΒΑΤΟ 26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2025

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A. Τότε ο Κάμιλλος, ο οποίος είχε παραμείνει εξόριστος για πολύ καιρό κοντά στην Αρδαία, εξαιτίας της λείας από τους Βήιους, η οποία δεν είχε μοιραστεί ακριβοδίκαια, έγινε δικτάτορας αν και απουσίαζε· αυτός ακολούθησε τους Γαλάτες, που ήδη αποχωρούσαν· αφού τους εξολόθρεψε, πήρε πίσω όλο το χρυσάφι. Αυτό (το χρυσάφι), επειδή ζυγίστηκε εκεί, έδωσε το όνομα στην πολιτεία: γιατί (δηλ.) λέγεται Πίσσυρο, επειδή εκεί ζυγίστηκε το χρυσάφι.

«Ας μονομαχήσουμε, για να κριθεί από την έκβαση της μονομαχίας πόσο ο Λατίνος στρατιώτης ξεπερνάει το Ρωμαίο σε ανδρεία». Τότε ο νεαρός, έχοντας εμπιστοσύνη στις δυνάμεις του και παρακινημένος από την επιθυμία για μάχη παρά τη διαταγή του υπάτου όρμησε στον αγώνα· και γενναιότερος από τον εχθρό τον διαπέρασε με το δόρυ και τον απογύμνωσε από τα όπλα. Αμέσως οι εχθροί ζήτησαν τη σωτηρία στη φυγή.

B1. Κικέρων – Ρητορικοί λόγοι

Σαλλούσιος Κρίσπος – Ιστορική μονογραφία

Βαλέριος Κάτουλλος – Λυρική ποίηση

Οβίδιος – Καλλωπιστικό έπος

Τίβουλος – Ελεγειακή ποίηση.

B2. nomen – όνομα

dedit – παράδοση

cernatur – απόκριση

antecellat – κολωνάκι

pugnandi – πυγμαχία

Γ1. α) Α' κλίση: praedarum

Β' κλίση: exiliorum, castrorum, verborum, proeliorum

Γ' κλίση: iurum, nominum, militum, virium, certaminum

Γ1. β) qui= ονομαστική ενικού του αρσενικού γένους της αναφορικής αντωνυμίας
is= ονομαστική ενικού του αρσενικού γένους της δεικτικής επαναληπτικής αντωνυμίας

hoc= αφαιρετική ενικού του ουδετέρου γένους της δεικτικής αντωνυμίας

qui	is	hic
cuius	eius	huius
cui	ei	huic
quem	eum	hunc
-	-	-
quo	eo	hoc

Γ2. *divisae erimus, abesse, fecit, abeuntis, interimendae, recepturus sis, date, dictum iri, reversum esse, lacessitus sit, congregimini, cerneretur, confiderent, ruituram, transfixu.*

Δ1. α) dictator: είναι κατηγορούμενο στο *Camillus*

civitati: είναι έμμεσο αντικείμενο στο *dedit*

proelii: είναι γενική υποκειμενική στο *eventu*

virtute: είναι αφαιρετική της αναφοράς στο *antecellat*

iniussu: είναι αφαιρετική του εσωτερικού αναγκαστικού αιτίου στο *ruit*

Δ1. β) Ut singularis proelii eventu cernatur: Δευτερεύουσα επιρρηματική τελική πρόταση που εισάγεται με τον τελικό σύνδεσμο **ut**, γιατί είναι καταφατική και εκφέρεται με υποτακτική όπως όλες οι τελικές προτάσεις, γιατί το περιεχόμενό της είναι επιθυμητό χρόνου ενεστώτα γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (**congregiamur**). Δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν. Έχουμε ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων (συγχρονισμός κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση). Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός σκοπού.

Δ2. α) postquam Camillus eos interemit

cum Camillus eos interemisset

postquam rogatus est

cum rogatus esset

Δ2. β) Sallustius dixit tum adolescentem, viribus suis confisum et cupiditate pugnandi permotum, iniussu consulis in certamen ruisse.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΦΛΟΡΟΠΟΛΙΟΥ